

РЕШЕНИЕ

№ 19385

гр. София, 05.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 1 състав, в
публично заседание на 13.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **2989** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба от Й. Т. Х., ЕГН [ЕГН], чрез адв. М. Й., срещу Решение № ПО-19/04.03.2025 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата й срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С250022-023-0000135/ 20.01.2025 г., издадено от публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

Излагат се съображения за незаконосъобразност на решението и потвърденото с него ПНПОМ поради противоречие с процесуалния и материален закон и несъобразяване с целта на закона. Визират се нарушения на чл.121, ал.1 и чл.195, ал.7 от ДОПК. Жалбоподателят счита, че не е обоснована обезпечителна нужда. Намира за нарушен чл. 6 от АПК, тъй като наложените няколко обезпечителни мерки не съответстват на размера на предполагаемите публични вземания и непропорционално засягат интересите й. Искането до съда е за отмяна на решението и потвърденото с него ПНПОМ. Претендира разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Й., който поддържа жалбата. Претендира разноски по списък. Допълнителни съображения излага в писмена защита.

Ответникът – директор на ТД на НАП С., се представлява по делото от юрк. К., която оспорва жалбата и излага подробни аргументи за законосъобразност на оспорвания административен акт в писмен отговор. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд София град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и

приети по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221024002199-020-001 от 07.05.2024 г., изменена със ЗИЗИВР № Р-22221024002199-020-002 от 17.12.2024 г., е възложено извършването на ревизия на Й. Т. Х., ЕГН [ЕГН] за определяне на задължения за Данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2023 г.

Със Заповед № Р-22221024002199-023-001/ от 26.07.2024 г. производството по извършване на ревизията е спряно на основание чл. 34, ал. 1, т. 5 от ДОПК.

Със Заповед № Р-22221024002199-143-001 от 28.10.2024 г. производството по извършване на ревизията е възобновено.

В хода на това ревизионно производство, Е. М. И. - Г. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С. в качеството на ръководител на ревизията е подала искане изх. № Р-22221024002199-039-001 от 26.11.2024 г. до Дирекция “Събиране”, ТД на НАП – С. на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК да бъдат наложени предварителни обезпечителни мерки за задълженията, които ще бъдат установени в резултат на тази ревизия.

С Постановление изх. № С240022-023-0003554 от 04.12.2024 г., издадено от И. Б. на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП–С., въз основа на посоченото по-горе искане на ръководителя на ревизията, след като е взето предвид, че ще се затрудни събирането на бъдещи публични вземания в предполагаем общ размер 57 746,00 лв., в т.ч. главница – 37 165,00 лв. и лихви – 20 581,00 лв. към 26.11.2024 г., за неговото обезпечаване на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК са наложени следните предварителни обезпечителни мерки:

1. Възбрана върху следните недвижими имоти: Апартамент, КИД 58356.506.17.1.3, Самостоятелен обект с идентификатор 58356.506.17.1.3, намиращ се в сграда с идентификатор 58356.506.17.1, построена в поземлен имот с идентификатор 58356.506.17, с предназначение: жилище, апартамент, брой нива на обекта 1 с площ по схема 92,23 кв. м., прилежащи части 16,82 кв.м. идеални части от общите части на сградата. Състоящ се от коридор, две спални, всяка със самостоятелна тераса и баня със санитарен възел, дневна – кухня с тераса, баня със санитарен възел, дневна – кухня с тераса, баня със санитарен възел, площ 92,23 кв. м., находящ се в [населено място], [община], област Б., ет. 1, ап. 1 – ПК 8290, с граници – на същия етаж: 58356.506.17.1.4, под обекта: 58356.506.17.1.2, 58356.506.17.1.1 и 58356.506.17.1.10, над обекта: 58356.506.17.1.13, 58356.506.17.1.12 и 58356.506.17.1.11, придобит с нотариален акт НА № 156, Т. V, рег. № 5362, дело № 609 от 2017 г., с данъчна оценка 56 656,10 лв.

Е. М. И. - Г. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С. в качеството на ръководител на ревизията е подала искане изх. № Р-22221024002199-039-002 от 15.01.2025 г. до Дирекция “Събиране”, ТД на НАП – С. на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК да бъдат наложени предварителни обезпечителни мерки за дообезпечаване на задълженията, които ще бъдат установени в хода на ревизията.

В мотивите е посочено, че в хода на ревизията на ревизираното лице са връчени ИПДПОЗЛ, по които не са представени документи, включително такива доказващи размера на получените доходи за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2023 г. При извършена проверка в ИС на НАП е установено, че лицето за периода 2018 г. – 2022 г. е закупило МПС на обща стойност 371 651 лв. от „Аксор“ ЕООД и „Сълвър Стар Ритейл“ ЕАД, като са осъществени и сделки (покупко – продажба) на недвижими имоти.

В хода на извършената проверка от Й. Х. са представени два броя запис на заповед:

- Запис на заповед от 28.02.2017 г., с която Й. Х. се задължава да заплати на заемодател – Т. В. Х. (починал на 15.11.2020 г.) предоставена сума по заем в размер на 150 000 лв.;
- Запис на заповед от 15.01.2018 г. за платима сума в размер на 100 000 лв. по предоставен

заем към лицето К. Й. К. (починал на 20.10.2022 г.).

Други доказателства относно размер на получени доходи от лицето за периода от 2018 г. до 2023 г. не са представени.

В хода на ревизията е изготвено Искане за разкриване на банкова тайна № Р-22221024002199-050-001 от 03.12.2024 г. до СРС. С Решение № 22201 от 06.12.2024 г. СРС постановява разкриване на банкова тайна, засягаща наличности и операции по сметки на лицето Й. Т. Х. за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2023 г.

От получените от банковите институции извлечения за движението на парични потоци за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2023 г. е установено, че лицето Й. Т. Х. регулярно е получавала по банковите си сметки суми от физически и юридически лица, като общия размер на получените преводи за ревизирания период е 2 072 629 лв.

В хода на контролното производство от Й. Т. Х. не са представени документи и доказателства относно основанието за получените от трети лица суми.

Установено е, че Й. Х. за ревизирания период е придобила МПС на значителна стойност и е получила по банковите си сметки суми в значителен размер, за които не е представила доказателства за придобитите доходи.

Изложено е, че в настоящата ревизия се очаква да се издаде ревизионен акт, с който ще бъдат установени задължения в размер на 200 000 лв. данък върху доходите на физическите лица и дължимите лихви към датата на издаване на ревизионен акт, чиято събираемост ще бъде затруднена. В тази връзка е предложено да бъде актуализиран размера на предварителните обезпечителни мерки, наложени с Постановление изх. № С240022-023-0003554 от 04.12.2024 г., издадено от И. Б. на длъжност публичен изпълнител в Дирекция “Събиране” при ТД на НАП–С..

С Постановление изх. № С250022-023-0000135/ 20.01.2015 г., издадено от И. Б. на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП–С., въз основа на посоченото по-горе искане на ръководителя на ревизията, след като е взето предвид, че ще се затрудни събирането на бъдещи публични вземания в предполагаем общ размер 325 000 лв., в т.ч. главници – 200 000 лв. и лихви – 125 000 лв. към 15.01.2025 г., за неговото обезпечаване на основание чл.121, ал.1 ДОПК са наложени следните предварителни обезпечителни мерки:

1. Възбрана върху следните недвижими имоти:

- Апартамент № 3 с идентификатор 68134.1006.737.6.3, в сграда с идентификатор 68134.1006.737.6, находящ се в [населено място], [община], област С., [улица], вх. Д, ет. 2, ап. 3, район „Т.“, придобит с НА № 140, том V, рег. № 9218, дело № 750 от 2019 г., с данъчна оценка 153 402,30 лв.;

- Гаражна клетка № 1.86 с идентификатор 68134.1006.737.6.1, находящ се в [населено място], [община], област С., [улица], вх. Д, ет. 2, ап. 3, район „Т.“, придобит с НА № 140, том V, рег. № 9218, дело № 750 от 2019 г., с балансова стойност 0,0 лв.;

- Апартамент № 16, находящ се в [населено място], район „Л.“, [жилищен адрес] придобит с нотариален акт № 21, том II, рег. № 3550, дело № 123 от 2015 г.;

- Гаражна клетка № 2.63 с идентификатор 68134.1006.737.3.79, находящ се в [населено място], район „Т.“, местност „М. ливади – изток“, № 4, ет. – 2, придобит с нотариален акт № 139, том VI, рег. № 10837, дело № 922 от 2019 г., данъчна оценка 19 192,20 лв.

В мотивите на постановлението е посочено, че данъчната оценка по НА № 140, том V, рег. № 9218, дело № 750 от 2019 г. е обща за апартамент № 3, ведно с мазе и гаражна клетка № 1.86.

Уточнено е, че Постановление изх. № С250022-023-0000135/ 20.01.2015 г. се издава за доналагане на сума в размер на 267 254,00 лв.

Й. Т. Х. е оспорила ПНПОМ изх. № С250022-023-0000135/ 20.01.2015 г. по административен ред

с жалба вх. № Ж-22-120,- 25.02.2025 г. по регистъра на ТД на НАП С..

Жалбата е разгледана в производство по чл. 197, ал. 1 вр. чл. 121, ал. 2 ДОПК и е оставена без уважение като неоснователна с Решение № ПО-19 от 04.03.2025 г. на директора на ТД на НАП С..

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 197, ал. 2 от ДОПК, от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване пред съда административен акт и след като е осъществено обжалване по административен ред, съобразно изискванията на чл. 197, ал.1 ДОПК.

По основателността на жалбата:

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно нормата на чл. 195 ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 ДОПК. На основание чл. 197, ал. 2 ДОПК, предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция, е решението на директора на ТД на НАП С.. По аргумент от нормата на чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът извършва преценка и на законосъобразността на постановленията за налагане на обезпечителни мерки. Следователно, съдът, съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта (постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и решението на директора на ТД на НАП по чл. 197, ал. 1 ДОПК) са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличие на компетентност на органа; спазване на материалноправните и процесуалните правила при издаването им; изискването за форма и съобразяване с целта на закона (чл. 160, ал. 2 вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК).

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган съгласно чл. 167 вр. с чл. 195, ал. 3 ДОПК. Спазена е формата, установена в нормата на чл. 196, ал. 1 ДОПК. Директорът на ТД на НАП С., като компетентен горестоящия административен орган, е постановил решение в срока по чл. 197, ал. 1 ДОПК, съобразено с изискванията за форма, установени в същата правна норма.

В настоящия случай безспорно по делото е установено, че с Постановление изх. № С250022-023-0000135/ 20.01.2025 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, издадено от И. Б. – старши публичен изпълнител при ТД на НАП С. и във връзка мотивирано искане № Р-22221024002199-039-002 от 15.01.2024 г. е donalozheno обезпечение за сума в размер на 267 254,00 лв., чрез налагане на обезпечителни мерки – възбрана върху недвижими имоти.

Съгласно чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5. Законът поставя отмяната на наложена обезпечителна мярка в зависимост от наличието на предвидените в ал. 3 на чл. 197 ДОПК абсолютни условия. Разпоредбата на чл. 195, ал. 2 от ДОПК обаче поставя изисквания за допускане на обезпечението наличието на обстоятелства, свързани с невъзможност или затруднение за събирането на публичното задължение. Обезпечителната мярка, представляваща едновременно защитата и санкцията, в които се състои обезпечението на конкретно вземане следва да съответства на вземането на държавата. При определяне на обезпечителна мярка следва да се вземе предвид, както обезпечителната нужда за налагане на обезпечението, така и

интересите на длъжника, като мярката не следва прекомерно да го обременява. Това изискване произтича пряко и представлява проявна форма на един от основните принципи в административното производство - принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК, приложим в настоящото производство на основание § 2 от ДР на ДОПК. Принципът на съразмерност изисква упражняване от страна на административния орган на възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Когато с административния акт се засягат права или се създават задължения за граждани или за организации, прилагат се онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постига целта на закона. Разпоредбата на чл. 6, ал. 5 от АПК задължава административните органи да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел.

В тежест на административния орган е да установи всички фактически основания за необходимостта от налагане на обезпечителната мярка. Същата за всеки конкретен случай трябва да е определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен надхвърляща тази произтичаща от преследваната от закона цел. Изводът, че съществува възможност събирането на публичните задължения да бъде невъзможно или значително трудно следва да е мотивиран и обоснован. Постановлението за налагане на обезпечителната мярка следва да отговаря на изискванията визирани в чл. 196, ал. 1 ДОПК. Съгласно разпоредбата на чл. 196, ал. 1, т. 3 от ДОПК, в постановлението следва да бъдат посочени фактическите и правните основания за издаването му. Необходимостта от налагане на мерките следва да е обоснована от органа съобразно преследваната от закона цел.

В процесното постановление за налагане на обезпечителни мерки са изложени мотиви обосновавали нуждата от обезпечение, основани на събраните доказателства по преписката, с оглед изискването възведено в чл. 196, ал. 1, т. 3 от ДОПК. Разпоредбата на чл. 196, ал. 1, т. 3 не съдържа подробни изисквания досежно минимален обем и съдържание на фактическите и правни основания, които трябва да са задължителна част от съдържанието на ПНОМ. Необходимо и достатъчно условие, за да се приеме, че са изпълнени законовите изисквания за наличие на задължителни реквизити - фактически и правни основания е от съдържанието на обстоятелствената част на акта да става ясно какво е приел за установено от фактическа страна административния орган, издател на акта и какви са правните основания за издаване на акт с точно такова съдържание. В обжалваното ПНОМ тези изисквания за наличие на фактически и правни основания на акта са изпълнени, поради което и съдът счита, че не е налице порок, правещ същото незаконосъобразно и налагащ отмяната му.

Следва да бъде отбелязано, че в административното производство, свързано с издаването на постановление за предварително обезпечаване, законодателят не е вменил на публичния изпълнител нито задължение, нито компетентност да обсъжда по същество констатациите на органите, извършващи ревизията.

По отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност и се ползва от преценката на ревизиращия орган. След като е взел предвид размера на предполагаемото публично вземане, посочен от органа по приходите, публичният изпълнител е постановил оспорените обезпечителни мерки. Доколкото мотивите за издаване на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки се съдържат в отправеното до публичния изпълнител искане, то неоснователно е направеното в жалбата възражение за немотивираност на издаденото постановление и на решението, с което същото е потвърдено. Административният орган е посочил фактическо и

правно основание за налагане на обезпечителните мерки, размерът на вземанията, както и това че събирането им ще бъде затруднено.

Съгласно чл. 121, ал. 3 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност. Всяко обезпечение води до накърняване на имуществената сфера на засегнатото лице, поради което при наличието на съответно имущество, нормата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК предвижда налагането изборително на тези обезпечителни мерки, които не препятстват, или не водят до спиране на дейността на лицето. В случая няма данни за възпрепятстване или спиране дейността на ревизираното лице.

При наличие на други активи, които биха могли да послужат за обезпечаване на публичното задължение, длъжникът разполага с възможността, дадена му с нормата на чл. 199, ал. 1 от ДОПК – да отправи до публичния изпълнител искане за замяна на наложените обезпечителни мерки, като предложи друго равностойно обезпечение. По делото не се съдържат данни такова искане да е било направено. Според чл. 199, ал. 2 от ДОПК, без съгласието на публичния взыскател длъжникът може винаги да замени наложеното обезпечение с пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа. Видно от административната преписка, длъжникът не е предприел такива действия.

Следва да се отбележи, че в производството по реда на чл. 197 от ДОПК, административният орган, а и съдът нямат компетентност да се произнесат по правилността направените от ревизиращите органи фактически констатации, тъй като тяхната законосъобразност е предмет на друго отделно производство, по оспорване на РА.

Неоснователни са оплакванията относно оценката на недвижимите имоти, които са възбрани.

Съгласно чл. 195, ал. 6, т. 1 от ДОПК, обезпеченията се извършват по стойност на активите в следната последователност: 1. по данъчната оценка, определена съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси за недвижими имоти. Т.е. в случая публичният изпълнител е обвързан от закона, при избора на начина, по който ще бъдат оценени имотите, предмет на възбраната. Наложеният обезпечителни мерки възбрана върху притежаваните недвижими имоти от жалбоподателя са по данъчната оценка на имотите, като в ПНПОМ публичният изпълнител е посочил данъчните оценки вписани в нотариалните актове, а по делото бяха представени и съответстващи актуални данъчни оценки за имотите (удостоверение за данъчна оценка с изх. № [ЕГН] от 27.03.2025 г, удостоверение за данъчна оценка с изх. № СФД25-ДИ01-508/3 от 24.03.2025 г., удостоверение за данъчна оценка с изх. № СФД25-ДИ01-508/2 от 24.03.2025 г.).

Не е налице допуснато свръхобезпечение. Наложеният обезпечителни мерки целят като краен резултат обезпечението на предполагаемото задължение в общ размер на 325 000 лева. В този смисъл, независимо от броя на наложените обезпечителни мерки, то при гарантиране на обезпечението в размер на 325 000 лева – по който и да е от предвидените в закона способи, обезпечителните мерки ще отпаднат по отношение на останалото движимо и/или недвижимо имущество на жалбоподателя. Ето защо, възражението за свръхобезпеченост е неоснователно.

Неоснователни са и доводите във връзка с нарушаване на установените в АПК правни принципи и конкретно принципът за съразмерност, прокламиран в чл. 6, ал. 5 от цитирания кодекс. Негово проявление са разпоредбите на чл. 195, ал. 7 и чл. 197, ал. 3 ДОПК в контекста на основанията по чл. 121, ал. 1 ДОПК, които съдът намира, че не са нарушени. В тази връзка следва да се отчете и балансът между частния интерес и защитата на публичния такъв, именно във връзка с който е наложено процесното ПНПОМ.

В обобщение на изложеното съдът намира, че в хода на налагане на предварителните обезпечителни мерки не е допуснато нарушение на процесуалните правила. Оспореният акт е издаден в съответствие с материалния закон и неговата цел. При постановяване на процесното постановление и потвърждаващото го решение са били налице всички законови предпоставки на чл. 121, ал. 1 ДОПК. При определяне на техния вид и обем са съобразени размера на предполагаемото задължение, имущественото състояние на ревизираното лице, обезпечителната нужда, както и доколко налагането на обезпечителни мерки ще затрудни дейността на ревизираното лице. Ето защо жалбата като неоснователна, следва а бъде оставена без уважение, а оспореното решение - потвърдено.

С оглед изхода на спора и своевременно заявеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски във вид на юрисконсултско възнаграждение, същото следва да бъде уважено за сумата от 100 (сто) лева, определена по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 197, ал. 2, вр. чл. 121, ал. 2 ДОПК, Административен съд – София-град, III отделение, 1-ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Й. Т. Х. срещу Решение № ПО-19 от 04.03.2025 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С., с което е потвърдил Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С250022-023-0000135/ 20.01.2025 г. на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК.

ОСЪЖДА Й. Т. Х., ЕГН [ЕГН] да заплати на Националната агенция за приходите разноски в размер на 100 (сто) лева.

На основание чл. 197, ал. 4, във връзка с чл. 121, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ